29

AN CALCULI
VESICÆ EXTRACTIO
SIT ALIQUANDO PROCRASTINANDA?

THESES
ANATOMICO-CHIRURGICÆ;

QUAS, DEO JUVANTE, & Præside M. PETRO SUE *juniore, Collegii antiquo Præposito, Academiæ Regiæ Chirurgiæ Consiliario, in Generali Parisiensi Præfecturâ Chirurgo ordinario, antiquo in Scholis practicis Anatomiæ & Chirurgiæ Professore, Academiarum Monspelliensis, Rothomagensis, & Divionensis Socio, tueri conabitur* ADRIANUS MARET *Divionensis, in almâ Universitate Parisiensi Artium liberalium Magister, Theseos Auctor.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

Die Sabbati 26ª mensis Octobris, anno 1776, à sesquisecundâ post meridiem ad septimam.

PRO ACTU PUBLICO

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii Typographi, viâ Cithareâ.

M. DCC. LXXVI.

200

D. O. M.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

PRÆSENS & certa ut calculoſo medela afferatur, veſicæ à calculo liberandæ generalis indicatio omnibus evidentiſſima ſtatìm obverſatur. Idem verò non ſentiendum de iſtâ peculiari quâ proprius extrahendi calculi modus diſcernitur, tutiorque quam in operando tenere debeat lithotomus, determinatur ratio. Hanc enim ſtatuere ſolius eſt artem rectè profitentis. Quot inſtituendæ lithotomiæ methodi fuerint excogitatæ, quibuſnam primæ deferantur, hîc omittere juvat, cùm de *Extractione* calculi, ſectâ priùs veſicâ, aliquandò procraſtinandâ, in hocce programmate tantummodò agatur. Quod verò tùm anatomes præviâ face, tùm veterum recentiorumque doctrinâ ſimul & experientiâ comprobandum.

EX ANATOMIA.

Vesica urinaria, musculo-membranacei ad instar, inferiori nec non anticâ hypogastri regione, extrà peritonæum & commune abdominis cavum, imâ pelvi reposita, ponè pubis ossa delitescit in adultis, dùm in pueris magis prominet; intestino recto, in viris, paulò sinistrorsùm; in feminis, vaginæ insidet. Quodquidem lotii receptaculum inæqualiter ovatum, capacius deorsùm, sursùm angustius, variam pro variis sexûs, ætatis, vel idiopathicæ affectionis conditionibus, nonnunquàm exhibet formam.

Vesicæ tribui solent corpus, duplexque fundus, cujus ob situm, superior alter, alter inferior nominatìm designantur. Hic verò in duas dividitur partes, quarum postica latior, *infimus vesicæ fundus*, antica arctior, *cervix* nuncupatur.

Pluribus ligamentis stabilis fit vesicæ situs, quorum antica duo, ab interiori pube juxtà symphisim nata, in prostatam reflectuntur. Superius unum, lateralibus & supernâ vesicæ regionibus oriundum, umbilicoque tenùs protensum, ipsi connectitur. Posterius denique, transversâ quâdam peritonæi replicatione, sed, vacuâ vel contractâ vesicâ, tantùm evidenti, adumbratur. Multiplices in vesicâ tunicas licèt plerique admittant anatomici, cuilibet tamen sedulò intuenti, musculosam aut externam, villosamque vel aptiùs internam, interstrato cellulari textu disjunctam utramque, solummodò deprehendere pronum est.

Musculosâ vel externâ tunicâ figuratur reticulum innumeris contextum fibris huc & illuc mutuò decussatis, quæ non modò superficiem visceris pererrant, sed ipsius intimam quoque substantiam plus minusve subeunt. In inferiori verò tantùm & posteriori organi parte, juxtà hujusce longitudinem, eædem adamussìm ordinatæ, ad prostatam, cervicem, anterioraque ligamenta concurrunt. At omnimodarum farragine fibrarum in cer-

vicem præfertim congeftâ, mufculofus atque folidiffimus perfpicitur implexus, cujus volutata propemodùm compofitio *Sphincteris* nomine à quibufdam, licet falsò, vocitatur.

Subter reticulum modò delineatum patet cellulofæ telæ ftratum, fanguiferis vafis copiofè diffeminatum, cui fubjecta interior tunica, etfi malè, *villofa* dicitur. Ifta quidem admodùm porofa, multoque muco intùs inuncta, ut acriorum lotii falium hebetentur aculeoli, intimam verfùs veficam mufculofis intruditur fibris, quibus etiam plus minufve prominentibus & contracto vifcere potiffimùm fenfilibus obtecta, rugis intrà fulcatur. Quinimò, quafi infculptæ in aliquot veficis (*columnatis* ideò dictis) adeò videntur iftæ rugæ, ut internarum dextræ cordis auriculæ fibrarum projecturam affimilent; undè illud veficarum genus vacantibus quandoquè receffibus excavatur. Prætereà quofdam in iifdem patulos numerofofque loculos communi earum cavo profpicientes, haud rarum eft animadvertere. Hi autem loculi cafulas calculis hofpitales non-nunquàm præbent.

Tria in veficâ patefcunt orificia: quorum fcilicet inferiora fimul & pofteriora duo ex ofcitantibus ureterum extremis conftant; unicum verò antrorfùm & infrà fitum, urethræ fuppeditat initium. Hifce tribus interjacet oftiolis trigonalis fubftantia quædam lubricâ lævitate, denfiori texturâ, molliorique fenfu prædita, à genuinis organi tunicis prorfùs aliena, & à celeberrimo *Lieutaud Trigonus* appellata. Cujufquidem ea eft ad infimam vifceris partem appofitio, ut anterior angulus urethræ oftiolo infitus, in conglobatum tuberculum, ab eodem auctore *uvulam veficariam* nuncupatum, abeat; dùm pofteriores, unà cum bafi inter ureteres limitatâ hos ultrà tantillùm in aciem extenuati, fensìm evanefcunt.

Glandula nomine *proftata* offa pubis inter & inteftinum rectum collocata, urethræ principium veficæ cervici continuum ftrictè complectitur. Quæquidem compactior intùs permultis comperitur interfita folliculis, quorum excretoriis ductibus, circà bafim cujuf-

dam partis eminulæ *Verumontanum* dictæ oscitantibus, urethra obliquè trajecta stillatitio muco illinitur.

Arteriosa, venosa, nerveaque vasa vesicam & partes ipsi conterminas perreptant: arteriæ veniunt ab hypogastricis & aliis: copiosiori venarum turbâ ad hypogastricam venam sanguis revehitur: nervi à paribus sacris, à plexu mesenterico inferiori, atque etiam à cruralibus originem ducunt. Vasa lymphatica, sed pauciora, in vesicâ possunt nonnunquàm detegi.

De anatomiâ satis hæc sint; jam verò ad Chirurgiam deveniamus.

EX CHIRURGIA.

Varios inter de lithotomiâ scriptores, primus necessariam quandoquè in extrahendo calculo procrastinationem *Celsus* adnotasse videtur (*a*). Quam quidem in hæmorragiâ manifestò præcepit *Albucasis* (*b*): propriâ verò edoctus experientiâ *Franco*, solam vesicæ sectionem primùm instituendam, & calculi *Extractionis* moras in suppuratum vulnus prorogandas luculenter expo-

(*a*) At si plures calculi sunt, singuli protrahi debent; sic tamen, ut, si quis exiguus supererit, potiùs relinquatur; Siquidem in vesicâ difficulter invenitur, inventusque celeriter effugit. Ita longâ inquisitione vesica læditur, excitatque inflammationes mortiferas; adeò ut quidam non secti, cùm diù frustràque per digitos vesica esset agitata, decesserint. Quibus accedit etiam, quod exiguus calculus, ad plagam urinâ posteà promovente, excidit. *Celf. lib.* 7°. *cap.* 26 *de signis calculorum, vel arenosorum, vel mollium.*

(*b*) Quod si vincit te fluxus sanguinis, & scis quod expulsio sanguinis est ex arteriâ quæ incisa est: tunc pone pulverem super locum, & stringe cum pulvillis strictura decenti: & non mutes illud: & dimitte lapidem, & non extrahas ipsum; fortafsè enim morietur mulier infirma. Deindè cura vulnus. Cùm ergò sedatur acuitas sanguinis postdies, & putrefit locus, tunc redi ad operationem tuam, donec egrediatur lapis. *Chir. Albuc. part.* 2*â cap.* 61 *de extractione lapidis mulierum.*

fuit (*a*). Statutam, & non infauftè pluries ufurpatam à *Franco* methodum peritiffimi prædicarunt, & feliciùs etiam non femel adhibuerunt fuperioris ætatis lithotomi (*b*); quorum auctotitate freti, & altiori theoretice certiffimâque fimul experientiâ ducti recentiores (*c*), quàm utile, quàm neceffarium effet in defuetudinem ferè abeuntes priorum doctrinam & praxim renovare, imò, utriufque propagando limites, quafi innovare brevi fenferunt. È neotericis D. *Maret* (*d*), patruus cariffimus, Divionenfis nofocomii nuperrimè Chirurgus primarius, de calculi exemptione, inter lithotomiam, commodiùs procraftinandâ, utiliffimè differuit (*e*).

Luminibus ab opere Divionenfi mutuatis illuftrati, quot & quibufnam in cafibus laudata methodus antecellat, tùm theoriâ, tùm praxi in dicandum à nobis eft. Sequentes verò, lucidioris ordinis

---

(*a*)... « Ayant fait l'incifion, comme a été dit, on pourra mettre une » tente, fi l'on veut, telle qu'avons enfeigné ci-devant, afin d'empêcher » la glutination & coagulation du fang, n'étant befoin de rien tenter après » la pierre pour cette fois, fi d'aventure ne fe prefentoit d'elle-même à la » plaie. Après quelques jours, quand, &c......... Si la pierre fe pré- » fentoit à la plaie, comme le plus fouvent fait, ainfi qu'ai par plufieurs » fois expérimenté, faudra la tirer fuivant la manière expofée........ » & bien fouvent ai trouvé que en changeant le premier appareil, ou après, » que la pierre qui étoit demeurée, étoit fortie du tout dehors d'elle- » même.................. Quelquefois je penfois être réfolu qu'il » n'y en avoit plus (de pierres), néanmoins au bout de quelques jours, » j'expérimentois le contraire........... Voyant cela, j'étois contraint » pour mon honneur & devoir de la tirer; ce que je faifois plus aifément » que à la première fois, & fans grande douleur au patient ». *Traité des hernies par Pierre Franco, chap.* 33.

(*b*) *Covillard* — *Colot* — *Tolet.*

(*c*) Céleb. *Delafaye*, remarques fur *Dionis*, page 254. — *Ledran* — *Heifter* — *Pallucci*,

(*d*) Vid. *Mém. de l'Acad. de Dijon*, *tom. I*, *pag.* 95.

(*e*) In publico Regiæ Academiæ confeffu anni 1770, egregium de hujufce Thefeos argumento commentarium legit celeb. M. *Louis.* De hoc verò plura dicere per nos non licet, cùm in lucem nondùm opus ediderit Auctor.

causâ, classes opportuniùs distinguendæ, cùm in iis ferè solis *extractionis* calculi procrastinatio sit absolutè necessaria, & hæ sint.

1°. *Perinæi morbi.*
2°. *Vesicæ affectiones.*
3°. *Calculorum differentiæ*, & *numerus.*
4°. *Denique*, *accidentia lithotomiam quandoquè concomitantia.*

Quibus juxtà theoriam sigillatìm & breviter explanatis, nonnulla instauratæ methodi in notis accedent exempla.

1°. *Perinæi morbi.* } Annosis admodùm & callosis cicatricibus vel fistulis perinæum interdùm obdurari, infarctam quoque prostatam in scirrhum nonnunquàm obtumescere, testatur experientia. Istâ autem morbosâ conditione perpetratæ sectionis oræ partesque ipsi conterminæ rigidiores factæ, extensioni vel divaricationi tunc desideratæ difficiliùs, imò neutiquàm serviunt (*a*). Hinc, illius obicis superandi causâ, ægrotanti nociva, aut saltem inania lithotomi tentamina primùm evadere queunt. Si verò *extractio* prudentiùs procrastinetur, in prosperos eventus impedimenta vertet ultrò natura : suppurato enim vulnere, mollescent dura, & concreta liquefient; undè relictus primùm calculus sequacior tandem facili educetur viâ (*b*).

(*a*) Celeb. *Moreau* nos fecit participes difficilioris *extractionis* apud calculosos iterum sectos, respectu cicatricis, pro variâ methodo jàm primùm adhibitâ, plus minusve rigidioris.

(*b*) D. *Maret* in exemplum adducit calculosum quemdam septuagenarium scirrhosâ prostatâ affectum; cujus sectâ priùs vesicâ, calculi *extractionem*, etiam ad tertiam usque hebdomadam, lithotomus quàm felicissimè distulit. Vid. *Mém. de l'Acad. de Dijon. Loco cit.*

2°. *Vesicæ*

2°. Vesicæ affectiones. Diuturnos inter & diros cruciatus vesica calculo laborans si inflammetur aliquoties & exulceretur, crebrâque contractione frequentiùs densetur & indurescat, quid mirum? Lethalium etiam adnascens symptomatum soboles, eò, licèt rariùs, accrescit, ut vel fungis pullulantibus, vel mucosâ, purulentâ, sanguinolentâque colluvie viscus urinarium infestetur. Quisquis autem sit horumce malorum fons & fomes, quandò lithotomia celebratur, procrastinationem hîc omninò necessariam autumamus. Absit tamen ut, in iis nec-non cæteris casibus, calculi exemptionem moderatè aggrediendam abnuamus; quæ verò tentamina si ceciderint irrita, tunc prudens ab incœpto desistat lithotomus, & iterati exulent forcipum incursus, quibus semper ingravescunt symptomata, mortiferisque sæpè sæpiùs lacessita vesica conficitur inflammationibus. Remissis ergo tentaminibus, molliter subsequenda de sanguine spontè derivanti suppuratio, quidquid inflammatum leniendo, quidquid induratum emolliendo, vulneris oras *extractioni* habiliores accommodabit. Quin immò, agnati humores & urina procliviùs per plagam emanabunt: undè aditus patefiet injectionibus, quibus malorum familiam unà cum calculo sævientem non solùm permulceri, verùm etiam aliquatenùs extingui contingat.

Nunc calculosæ, sed ab enumeratis affectionibus prorsùs liberæ, vesicæ, inter lithotomiam, statum perpendamus. Cuicunque enim instrumentorum effectus consideranti præstantior ac tutior prodibit obviàm procrastinatio, quoties operosius extrahendi calculi negotium incumbet.

Vesicæ cervicem & prostatam, non secùs ac utriusque integumenta trajecto scalpro, major minorve, secta quoad vasa, sanguinis copia emittitur. Porrò, si vesica & vulneris oræ, sæpiùs introductâ volsellâ, aut incautâ in calculo vehementiùs evellendo pertinaciâ adhibitâ, non fuerint defatigatæ, & con-

ſequenter quàm proſperè ſi ceſſerit extractio, tunc per oſcitantia ſectorum orificia vaſorum jam fugaciori ſanguine, mox verò ſenſim ac ſine ſenſu non invitè coercito, ſimplicis tandem ac leviter inflammati vulneris ſpecimen geret partium inciſio; quæ quidem, modicâ boni puris ſcaturigine ſuboriente citiùs abſterſa, apprimè coaleſcet. Si è contrario crebriùs intruſo forcipe conflictata, contuſa, diſtractave fuerint mollius in dolore viſcus atque ſectionis oræ, tunc vaſorum ſuggillatione nec-non corrugatione per-utilis præpeditur ſanguinis egeſtus: proindè gravior ardet inflammatio, tamque præcipiti graſſatur ſævitiâ, ut obſeſſas partes gangræna ferox aliquoties irrumpat & devaſtet. Has redactus ad anguſtias, ineluctabili ut plurimùm mali impetu in tumulum æger brevi proruitur. Feliciſſimus autem tot & tantis periculis emersus ſi ſuper-vixerit, vel urinariâ fiſtulâ, vel lotii incontinentiâ forſitàn in poſterùm afficietur. Tam improba veluti ſimplicis adfuturi vulneris laceratio ac diſtenſio, cauſas inter, tùm aptè coalendis oris, tùm veſicæ cervicis elaterio noxias, ſanè poteſt recenſeri.

Huc inſuper adjicias veſicæ tantam ſenſûs & irritabilitatis eſſe vim inſitam, ut alieno quovis & acerbo diutiùs percita ſtimulo, ſpaſmicis ſubitò motibus horreſcat, acerrimiſque vexetur doloribus. Pars autem doloris impatientior, nempè *trigonus*, irritanti forcipis actioni, inter operandum, præcipuè ſubjicitur. Quandiù ideò intenſior eadem actio perſtat, viſcus vehementi corripitur ſpaſmo, quo nonnunquàm ſectionis hiatus ità coanguſtatur, ut forcipem unà cum calculo conſtrictum & reluctantem aliquoties perſenſiſſe quidam fateantur lithotomi. Aliàs ſpaſmicâ quâdam veſicæ tunicarum replicatione obvolutus reperitur calculus. Cæterùm, apud lithotomos in confeſſo eſt, etiamſi calculi volumen multùm exſuperet ſectionis diameter, ſimplici & genuinâ organi irritabilitate, vel ſcalpello vel modicis ſollicitatâ tentaminibus, eam vulneris excitari coarctationem, quæ

aliquantò, inter *extractionem*, renixu fiat explorata. Cujus phœnomeni, ex analogicis tùm veficæ, tùm uteri ftructurâ & vi organicâ, ratio probabilis exfurgit.

His ritè animadverfis, in quot & quanta projiceret ægrum difcrimina quifquis, pertinaciori molimine, fpafmum vulnus contrahentem, totumque vifcus exafperantem temerè foveret, profectò nemini latet. Iftâ enim coarctatione fpafmicâ oriundum obicem fi evulfus tandem calculus eluctetur, non vulneris oræ tantùm vehementiùs dilacerari poffunt, fed vefica lethali etiam irritatione offendi poteft. Univerfo nervorum fyftemate indè concuffo, tota crebris fubfultibus aliquandò labefactatur machina, ipfiufque functiones penitùs difturbantur. Quæcumque fint, graviora certè vifceri prædictis jàm vitiato morbis impendere mala nemo inficiabitur; undè evidentiffimè calculi extractionis procraftinandæ, in veficæ ficut & perinæi morbis, elucent ratio ac neceffitas.

3°. Calculorum differentiæ, & numerus.

Quamvis unicus in veficâ fæpiffimè contineatur calculus, haud infrequenter tamen multiplex, nec-non volumine, figurâ, & foliditate diffimilis concrefcit. Præterea quilibet non femper in vifcere folutus errat, fed interdùm ibi modò tantùm adhæret, modò diftinctis & veficariis incarceratur cafulis, quibus, vel totus ceu tunicâ, vel partìm ceu palâ, variam indè fortitus denominationem, includitur.

Hîc verò primùm, de folitario putà calculo, quæpiam fubjiciantur argumenta. Scilicet, fi, quantùm potis eft, certior lithotomus, calculi volumen fectionis diametro, habitâ duntaxat fpafmi ferè individui ratione, fic impar æftimaverit, ut methodicis tentaminibus calculus extemplò nequeat educi, procraftinare certè tunc fatiùs erit, quam ægrotum torquere, & exitiofum

ſectis partibus laniatum intentare (*a*). Multò magis præſtat, tametſi anguſtior reverà fuerit inciſio, reſecandam eam, ſeu adaugendam in ſuppurationis tempus differre (*b*): eadem procraſtinatio, tùm aculeati ſcabro, tùm minimi tenuitate calculi exploratis prænuntiatur oppidò deſideranda; quippè quod, in priori caſu per extractionem dolor & ſpaſmus invaleſcunt; in poſteriori verò, iterùm atque iterùm fruſtrata repoſcitur inquisitio (*c*). At, inquies, relicto in veſicâ calculo, priſtina itidem perpetuantur tormenta. Minimè quidem; attendas enim iſta tantùm ideò vigeſcere, quod, ante ſectionem calculo ſingulis mictibus in viſceris cervicem impacto, hæc actiùs acerbetur, ægriùſque lotium egeratur. Porrò, quà datâ portâ præceps fluit urina; cujus mordaci & crebrâ cupiditate ſtatim reſtinctâ, ægrotus blando gaudet levamine. Imò difficiliori urinarum, priùs frequentior provocata, nunc autem liberiori earumdem egeſtu, quaſi ſuſpenſa ſiſtitur vis veſicæ contractilis; adeòque tam incitus & noxius calculi motus valdè compeſcitur. Præterea emollientibus & mucoſis injectionibus intimum viſcus inunctum contactûs calculi tunc patientiùs redditur, & jam pridem tolerati dolores abſterguntur. Interìm verò nuperrimè cruentum vulnus mox in ſuppuratum abit. Hinc ſcilicet pure rorantibus ſimul & laxioribus

(*a*) Vid. *Pallucci, la lithotomie nouvellement perfectionnée, obſerv. 1.*

(*b*) Duas obſervationes procraſtinationi faventes, in caſu de quo agitur, legimus in diſſertatione D. *Maret.* Vid. *op. cit.*

(*c*) Quandoque fit ut calculus vel mediocris, vel etiam craſſus longæ ſubducatur inquiſitioni. Calculoſum juvenem, ſectâ jam veſicâ, & nequicquàm inveſtigato calculo, remiſſum in lecto recumbere juſſit lithotomus quidam; mox quinque diebus elapſis, craſſi duo calculi ferè temporis puncto fuerunt extracti. *Planque bibliothèque choisie de Médecine, tom.* 10, *pag.* 743. *Obſerv. Cl. Dumont fil. Bruxellarum Chirurgi, ann.* 1758.

ejusdem oris multòque subindè divaricatu facilioribus, ampliùs idcircò forcipibus & calculo pervium iter naturâ panditur. Huc accedit quod, eodem temporis momento, non raró vulneris ori calculus oblatus lithotomo minimùm importet negotii; cùm tenuissimus ipse vel frustitatus, urinâ aut injectionibus ut plurimùm everratur.

Nonnunquàm ità fragilis occurrit calculus, ut volsellâ compressus facilè disrumpatur, ideòque multiplicem simulet. Omnia inter rationum momenta in procrastinationis decernendæ gratiam hactenùs allegata, principatum tenere videntur multiplices calculi. Quid reverâ prudentius, quid salubrius quàm plurium fragmentorum calculorumve *extractionem*, difficultatis & periculi in posterùm prorsùs immunem futuram, procrastinare; cùm præsertìm gravatæ vesicæ protinùs ex toto liberandæ pervicacior lithotomus, ægroti vitam in discrimen adducat. Quoties eheu! Fatalis istius nec nimiùm insolentis methodi exitus fuit deplorandus! Quisquis è contrà à tritâ moris viâ, è re natâ, peritus deflectendi lithotomus nunquamnon timuit, procrastinatione sagaciter prælatâ, constantes & prosperos semper obtinuit eventus (*a*).

Adhærentes tunicatosve calculos continuò extrahere, ratione periculi, non ferè penes lithotomum. Etiamsi autem ex peculiari casu eorum expediendorum spes quædam affulgeret, cunctari tamen etiam tunc commodiùs arbitramur, dùm spasticæ conditioni vesicæ priùs emollitæ suppuratio successerit, ut, sive tunicæ, sive adhæsioni amoliendis aptissima interìm admovere remedia minùs arduum fiat & damnosum (*b*).

(*a*) *F. Colot, Traité de l'opération de la taille, pag.* 174. — D. *Maret, op. cit.* — D. *Lamarque junior, Chirurgici apud Tolosam Collegii præpositus.* Opusculo cui titulus: *opération latérale.*

(*b*) *Ledran, Traité des opérations de Chirurgie, pag.* 275.

4°. *Accidentia lithotomiam quandoquè concomitantia.* } Hæmorragia (*a*), proſtratæ vires (*b*), totiuſque œconomiæ animalis convulſio (*c*), aut ſaltem ſpaſmici motus (*d*), conjunctìm modò, modò diſjunctìm lithotomiam aliquandò concomitantur. In iis autem caſibus luce clarior eminet procraſtinationis præſtantia. Quam quidem variis confirmandi argumentis hìc ſupervacaneum & prorſùs inutile judicamus. Cùm igitur ex huc uſque prolatis rationibus, lithotomorum ſcriptis experientiâque ſancitis, jàm ſatis liquidò pateat *extractionem*, pro quibuſdam tùm perinæi, tùm veſicæ morbis, pro calculorum & differentiis & numero, pro accidentibus denique non-nunquàm eſſe procraſtinandam, hanc enodatæ quæſtioni concluſionem fas eſt apponere :

Ergo veſicæ calculi extractio eſt aliquandò procraſtinanda.

(*a*) *Covillard, obſerv. iatro-chirurgiques, pag.* 31. — *Tolet, Traité de la lithotomie*, chap. 21.

(*b*) *Colot*, op. cit, *pag.* 182, *de l'opération faite en deux temps.*

(*c*) *Heiſter*, inſt. Chir. part. 2â *de lithotomiâ cum majori apparatu.*

(*d*) Spaſticus calculoſi habitus ſanè annumerandus eſt cauſis quæ calculi extractionis procraſtinandæ neceſſitatem manifeſtiùs prædicant. Quod argumentis paragraphi 2. ſat demonſtrari videtur. Vid. pag. 10 programmatis.

F I N I S.